

Dosar nr. 1-114/2025
04042025/

/2025970160/

/1-25046147-38-1-

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

29 decembrie 2025

mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată, în componența:
Președintelui ședinței,
Judecătorului
Grefieră

Eugeniu CIUBOTARU
Diana STOVBIÎR

cu participarea:
acuzatorului de stat – Alexandru Morgun, procuror în Procuratura raionului Orhei;
inculpatului – Artur Butucel;
apărătorului inculpatului Artur Butucel - avocatului Felix Cernei (mandat seria MA nr. 1998664 din 30 aprilie 2025);
a examinat în ședință de judecată publică, în limba română, cauza penală de învinuire a lui

Butucel Artur Nicolai, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul Leova, satul *****, la moment locuiește în r-nul Orhei, satul *****, studii medii incomplete, doi copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, coruperea activă, individualizată pe semnele, promisiunea și oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia;

procedura de citare legală a fost executată;

acuzatorul de stat, procurorul Alexandru Morgun, a solicitat ca inculpatul Artur Butucel, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și de a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale. La fel, a solicita ca mijlocul de probă și anume înregistrările audio-video ridicate de la angajatul Serviciului patrulare al SSO a IP Orhei, Globa Tudor, a le păstra la cauza penală. Corpurile delict, 4 bancnote cu valoarea nominală de 10 Euro, să fie transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat și de dispus confiscarea specială în proprietatea statului conform art. 106 Cod penal;

apărătorul inculpatului Artur Butucel, avocatul Felix Cernei, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare, deoarece vina lui Artur Butucel nu a fost dovedită prin probele acumulate de acuzare;

inculpatul Artur Butucel, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut;
termenul de examinare a cauzei: 04 aprilie 2025 – 29 decembrie 2025;

cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Butucel Artur, la 13 februarie 2025, aproximativ la ora 19:12 min., aflându-se la volanul mijlocului de transport de model „Opel Astra” cu n/î CRT 897, deplasându-se în apropiere de intrarea în satul Hîjdieni, r-nul Orhei, a fost stopat de către echipajul de patrulare format din angajații Serviciului patrulare al SSP al IP Orhei, Spatari Mihai și Globa Tudor, care se aflau în exercitarea funcției, cu automobilului de serviciu de model „Dacia Duster”, cu n/î MAI 5042, din motiv că conducea automobilul indicat supra neuniform. În circumstanțele indicate, conducătorului auto Artur Butucel i s-au solicitat actele permise, după care s-a stabilit faptul că ultimul exploata vehiculul având revizia tehnică periodică și polița de asigurare obligatorie expirate și i s-a explicat acestuia că în privința sa, pentru încălcarea comisă, urmează a fi întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 229 alin. (2¹) și alin. (3) din Codul contravențional. În continuare, Artur Butucel, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, cunoscând despre caracterul ilegal al acțiunilor sale, fiind atenționat despre răspunderea ce poate surveni, ultimul insistent urmărind scopul determinării ofițerului din cadrul Serviciului patrulare al SSP al IP Orhei, Globa Tudor, care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției și contrar acesteia, în timpul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, a oferit mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 40 de euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din data comiterii infracțiunii constituia suma de 777,35 lei, pe care i-a plasat pe scaunul din față, partea stângă a automobilului de serviciu, pentru a-l determina să ignore atribuțiile funcționale și să nu îl sancționeze pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 229 alin. (2¹) și alin. (3) din Codul contravențional.

Procedura de examinare a cauzei

În conformitate cu art. 351 și 352 din Codul de procedură penală, examinarea cauzei penale s-a desfășurat în procedură generală.

Argumentele inculpatului

Fiind audiat asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul Artur Butucel, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut și a declarat că nu a oferit careva bani polițiștilor. Bancnotele în euro, într-adevăr îi aparțin, dar acesta la un moment dat a aprins o țigară și cel mai probabil acestea au căzut din buzunar. A observat momentul când banii au căzut jos, dar polițiștii i-au luat și i-au pus pe bancheta automobilului.

Cercetarea probelor administrate

În cadrul cercetării judecătorești, au fost administrate și cercetate următoarele probe ale acuzării.

Declarațiile martorului Diana Galac, care în ședință de judecată, a declarat că la 13 februarie a anului 2025, era seara, între orele 18:00-20:00. Veneau din sat. Bolohan, r-nul Orhei, spre sat. *****, r-nul Orhei, se îndreptau spre casă, se deplasau cu automobilul de marca Opel Astra, numerele de înmatriculare nu le ține minte, la volan fiind Artur

Butucel. În mașină era ea, Artur Butucel și fiica sa, pe nume Cristina, care la acel moment avea 15 ani. În timp ce se deplasau, a observat un automobil ce venea spre ei, care era mai mare, la care i-a comunicat lui Artur să se dea mai pe dreapta ca să se oprească, iar acel automobil să treacă. S-au oprit, iar automobilul când a ajuns în drept cu ei, a aprins girofarul și atunci a înțeles că acea mașină era de poliție. Unul dintre polițiști a coborât din mașina de serviciu și s-a apropiat de geamul șoferului mașinii și s-a prezentat ca fiind Tudor, dar numele nu îl cunoaște. Polițistul s-a prezentat, iar Artur a comunicat polițistului că de o lună nu a fost acasă, iar asigurarea tehnică este expirată. Polițistul a spus bine și ca Artur să-l urmeze să se clarifice. Artur a prezentat permisul de conducere și asigurarea tehnică care era deja expirată. Polițistul a luat actele și a plecat la automobilul de serviciu, în partea șoferului. Automobilul de poliție era la o distanță de 2 metri față de automobilul lor, iar ușile din spate ale automobilelor erau în paralel. Ea și Artur a coborât din mașină, iar domnul Tudor a întrebat ce caută Artur aici, deoarece este din Leova, la care Artur a spus că locuiește aici, deoarece soția lui este de aici și au copii. Polițistul îndeplinea procesul-verbal cu privire la contravenție. Polițistul era în mașina de poliție, pe bancheta șoferului. Artur a scos țigările să fumeze, iar polițistul i-a spus să se de-a într-o parte. După aceasta polițistul a spus de unde sunt banii aceștia. În acea seară, au fost în ospetie la un verișor în sat. Bolohan, de la care a împrumutat suma de 40 euro, iar când Artur a băgat mâna în buzunar, banii nu erau și atunci a înțeles că acei bani sunt a lui Artur. Acesta doar s-a îndepărtat de mașina poliției, iar polițistul a spus ce sunt cu acei bani și a început să-i fotografieze, la care Artur a spus că aceia sunt banii lui și că au căzut jos, iar polițistul nu a spus nimic și fotografia banii. Până a fi supus controlului poliției, nu a avut vreo discuție cu concubinel pentru a da mită polițiștilor. Artur nu a avut vreo intenție de a oferi bani. Polițiștii nu au cerut bani. Artur ținea banii într-un buzunar cu țigările. Când polițistul întreba de unde sunt banii, ei erau în mâna polițistului. Acesta a luat banii de jos din mașină. A auzit că polițistul întreba de unde s-au luat banii în mașină. Nu înțelegea cum au ajuns banii la polițist. Crede că banii au căzut din buzunar când s-a apropiat de polițist. După ce Artur a înțeles că banii sunt ai lui, i-a cerut polițistului să-i restituie, însă ultimul a refuzat. Când au fost stopați de poliție, nu s-au speriat, deoarece toate actele erau în regulă, în afară de asigurare, iar Artur nu consumă băuturi alcoolice. Revizia tehnică a fost expirată de o lună, sau o lună și ceva. După caz, a discutat cu Artur referitor la situație, însă nici dumnealui nu înțelege când și cum au căzut banii. Au fost 4 bancnote cu nominalul de 10 euro.

Declarațiile martorului Tudor Globa, care în ședință de judecată, a declarat că la 13 februarie 2025 se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, era pe traseul dintre din satele Hîjdieni-*****. A observat un automobil care se deplasa neuniform, astfel a ieșit în întîmpinarea sa. La volan se afla Artur Butucel, în urma verificării actelor a depistat că lipsește revizia tehnică, care era expirată. I-a comunicat lui Butucel Artur că i se va întocmi un proces-verbal și că o să-i fie ridicată plăcuța de înmatriculare. Ulterior, venind spre automobilul de serviciu, a început verificarea actelor, pentru documentarea cazului. În acest timp, cît se afla în automobilul de serviciu, Artur Butucel s-a apropiat de el personal și a menționat faptul ca să se înțeleagă cumva. Din intențiile sale, i-a fost clar că dorește să intervină, într-un mod în care să nu-i fie întocmit proces-verbal. Deducând

fapta de corupere, l-a avertizat pe acesta că darea de mită sub orice formă prevede pedeapsă penală și constituie infracțiune. Dumnealui de câteva ori a continuat să menționeze că dorește să se înțeleagă și insista chiar. Ulterior, el a plecat la automobilul său și s-a întors la scurt timp înapoi și când s-a apropiat de automobilul de serviciu, în mână avea mijloace bănești, aproximativ 40 euro, pe care le-a plasat la picioarele sale în timp ce se aflau pe bancheta din față a șoferului. Butucel nu a înțeles că săvârșește o infracțiune. A solicitat grupa operativă la fața locului care a venit și a întocmit actele necesare. Mai departe s-a deplasat la o altă chemare. A adăugat că banii au fost puși la picioare, i-a lăsat în automobilul de serviciu și automobilul a fost încuiat. Din automobilul stopat a ieșit o doamnă care s-a prezentat concubina inculpatului. În mașină mai era un copil. Doamna a interacționat cu colaboratorii de poliție dar i-a fost explicată situația și ea s-a întors. A menționat că cele întâmplate le-a înregistrat cu telefonul deoarece nu era sigur că camera de serviciu era încărcată. Era lumină în mașină, dar admite că Butucel nu putea să cunoască că se filma cu telefonul.

Declarațiile martorului Mihai Spatari, care în ședință de judecată, a declarat că la 13 februarie 2025 era implicat în serviciu cu Tudor Globa. Se aflau pe traseul dintre Hîjdieni-*****. A observat un automobil de model Opel, care se deplasa neuniform. A stopat automobilul și a coborât de la volan. La automobilul stopat, la volan se afla Artur Butucel. În mașină erau încă două persoane, o doamna și o fetiță. Mașina era stopată paralel cu mașina de serviciu. A adus la cunoștință șoferului și i-a comunicat despre procesul-verbal cu privire la contravenție. În acel moment, când colegul a început verificarea, Artur Butucel era aproape de Tudor Globa, dar el se afla în spatele automobilului de serviciu. Nu prea clar, dar a auzit cum colegul îl avertizează pe Butucel Artur despre consecințele contravenției. Ușa automobilului de serviciu era deschisă, el era în spatele automobilului pentru a extrage numărul de înmatriculare. Butucel s-a apropiat de el și i-a propus mijloace bănești. Această propunere a fost refuzată, după care Butucel Artur s-a îndreptat spre automobilul personal. După vreo 30 secunde, Butucel Artur s-a apropiat de colaboratorii de poliție și a aruncat bani, dar câți bani și ce sumă nu poate să comunice. Erau haotic aruncate bancnote de 10 euro. Doamna care era cu Artur Butucel s-a apropiat de colaboratorii poliției pe care i-a rugat să nu fie întocmit proces contravențional. Deopotrivă, a fost rugată să meargă înapoi la automobil.

Conținutul procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 februarie 2025 și tabelul ilustrativ, potrivit căruia a fost supus cercetării mijlocului de transport de model DACIA DUSTER cu n/î MAI9953, fiind depistate și ridicate 4 bancnote cu nominalul de 10 euro (f.d.8-12).

Conținutul procesului-verbal de ridicare din 14 februarie 2025, potrivit căruia de la angajatul IP Orhei, Globa Tudor a fost ridicat un DVD-R, pe care sunt înregistrare 2 secvențe video din data de 13.02.2025 (f.d.16).

Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 14 februarie 2025, potrivit căruia au fost supuse examinării fișierele video din data de 13.02.2025 (f.d.18)

Raportul de constatare tehnico-științifică nr. CAN_AA000464 din 19.03.2025, potrivit căruia 4 (patru) bancnote cu valoare nominală de 10 (zece) EUR cu seriile și numerele: RB1152113801, VB3461075632, RB0895984448, FA3720960153 corespund

după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancotelor autentice (f.d.28-31).

Conținutul procesului-verbal de cercetare din 28.03.2025, potrivit căruia au fost supuse cercetării documentele parvenite în cadrul Centrului Național Anticorupție, ca urmare a demersului Centrului nr. 03/28-4385 din 13.03.2025 către Inspectoratul de Poliție Orhei. Urmare a cercetării actelor parvenite din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, se atestă faptul că la 13.02.2025, angajații Globa Tudor și Spatari Mihai au fost implicați în serviciu de patrulare și reacționare operativă în limita sectorului administrativ Orhei. La fel, au fost supuse examinării copiile autentificate ale fișelor de post, Extrasele din Ordinele de numire în funcție, foaia de parcurs a automobilului de serviciu „Dacia Duster”, cu n/î MAI 5042 pentru luna februarie și copia procesului-verbal cu privire la contravenție, întocmit în privința lui Butucel Artur (f.d.47).

Înregistrarea video cu atașamentele „2025-02-14-094”, format „MP4” și „2025-02-14-095”, format „MP”, înscrisă pe purtătorul de informație de tip „DVD-R” (f.d.17).

Aprecierea instanței și încadrarea juridică a faptei

Analizînd și apreciînd probele și materialele dosarului penal în totalitatea lor și cele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești, audiînd martorii, instanța de judecată, reține că învinuirea adusă inculpatului Artur Butucel, integral și incontestabil și-a găsit confirmare în ședința de judecată și acțiunile inculpatului just au fost încadrate de către procuror.

Conform art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit

inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Așadar, în contextul constatărilor relevate mai sus, instanța reiterează și prevederile art. 101 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, conform căruia nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Prin justificarea probelor expuse prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și suficienței acestora în coroborare cu probele administrate în faza urmăririi penale, instanța de judecată ajunge la concluzia că vina inculpatului Artur Butucel pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în ședința de judecată.

Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanța concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

În continuare, cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii de corupere activă îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de

serviciu în sectorul public, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau publice străine.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la art. 325 Cod penal îl reprezintă ofertele, banii, titlurile de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, serviciile, privilegiile sau avantajele ce nu i se cuvin unei persoane publice sau unei persoane publice străine. Prin ofertă înțelegem propunerea făcută de o persoană altei persoane pentru vânzarea-cumpărarea unor mărfuri, pentru angajarea într-o slujbă, participare la o acțiune, prestarea unor servicii etc. Prin bani se au în vedere semnele bănești ale Republicii Moldova sau altor state (grupuri de state), care se află în circulație la momentul săvârșirii infracțiunii. Semnele bănești, care au doar o valoare numismatică sau istorică nu reprezintă bani în sensul infracțiunii analizate. Acestea intră sub incidența noțiunii „alte bunuri” din dispoziția aceluiași articol. Titlul de valoare constituie titlul financiar care confirmă drepturile patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane în raport cu altă persoană, drepturi ce nu pot fi realizate sau transmise fără prezentarea acestui titlu financiar, fără înscrierea respectivă în registrul deținătorilor de valori mobiliare nominative ori în documentele de evidență ale deținătorului nominal al acestor valori mobiliare. Prin alte bunuri trebuie de înțeles oricare alte bunuri (altele decât banii și titlurile de valoare) - mobile sau imobile - care au o valoare materială și un cost determinat. Bunurile, scoase din circulație sau limitate în circuitul civil, în scopul protejării publice sau asigurării ordinii de drept și securității cetățenilor, nu încetează a fi obiecte ale dreptului real și comportă un caracter material. Din considerentele expuse, nu este exclus ca astfel de bunuri să constituie obiectul material al infracțiunii specificate. Alte avantaje patrimoniale (altele decât ofertele) presupun executarea de lucrări. Prin lucrări se are în vedere ansamblul de acțiuni prin care se obține un produs sau se modifică caracteristicile acestuia. Serviciul este activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, desfășurată în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice (de exemplu, serviciul de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, de recreere etc.). Se are în vedere, inclusiv, serviciul de natură sexuală. Prin privilegiu se înțelege fie scutirea de obligații (către stat), fie oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. În fine, prin avantaje (altele decât avantajele patrimoniale) se are în vedere acordarea unui titlu sau a unui grad, a unei caracteristici, recenzii, atestații pozitive etc.

Astfel, raportând la caz cele menționate, instanța de judecată atestă că Artur Butucel prin acțiunile sale a atentat asupra relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice, astfel că acesta în ziua de 13 februarie 2025 a încercat să corupă inspectorii serviciului de patrulare, acțiune care este totalmente contrară legii.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de a promite, oferi sau a da unei persoane publice sau unei persoane publice străine, personal sau prin mijlocitor, oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin acelei persoane publice.

Acțiunea prejudiciabilă analizată cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) promisiunea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine; 2) oferirea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine; 3) darea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine.

Conform art. 123 alin. (2) din Codul Penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Raportând dispozițiile doctrinare la cazul supus judecării, instanța de judecată notează că Artur Butucel, la 13 februarie 2025, urmărind scopul determinării ofițerului serviciului patrulare al SSP al Inspectoratului de Poliție Orhei, Tudor Globa, care are calitate de persoană publică conform art. 123 alin. (2) Cod penal, de a nu-și îndeplini obligațiile în exercitarea funcției și contrar acesteia și anume, de a nu documenta cazul conform prevederilor legale și a nu întocmi proces-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. 229 alin. (2¹) și alin. (3) Cod contravențional, i-a oferit ultimului mijloace bănești ce nu i se cuvin, în valută străină în sumă de 40 euro.

Acest fapt, a fost pe deplin demonstrat prin declarațiile martorilor Tudor Globa și Mihai Spatari, care fiind audiați sub jurământ, au menționat instanței că inculpatul Artur Butucel le-a propus să se înțeleagă pentru o sumă de bani ca să nu întocmească procesul-verbal și a fost avertizat că acest lucru nu este permis, că pentru astfel de acțiuni poate fi pedepsit penal, dar acesta insista. Inculpatul a aruncat 40 euro pe bancheta din față, dar ei au închis automobilul și au efectuat apelul la serviciul 112. Inculpatul a fost anunțat că va fi sancționat contravențional și acesta a propus colaboratorilor de poliție să se înțeleagă pentru a nu fi întocmit procesul-verbal.

Infrațiunea specificată la art. 325 Cod penal este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a foloaselor necuvenite.

Per-a-contrario celor constatate, instanța notează că alegațiile lui Artur Butucel și poziția luată în apărarea sa este una declarativă și dumnealui, pe tot parcursul examinării cauzei nu a putut explica circumstanța în care bancnotele au ajuns în automobilul de serviciu al inspectorilor de patrulare. Cu excepția martorei Diana Galac, care eminent este persoană cointereseată, nu au fost înaintate, prezentate careva probe pertinente și credibile. Ba deopotrivă, cele declarate par neverosimile (venirea din Germania fără bani, căderea bancnotelor din buzunar fără a fi observate, etc) și urmăresc doar scopul inducerii în eroare și exonerării de răspundere.

Latura subiectivă a infracțiunii de corupere activă se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, dorința de a-și ajuta persoana apropiată, interesul material etc.

Scopul infracțiunii examinate este un scop special, manifestându-se sub una din următoarele nouă forme: 1) scopul îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 2) scopul neîndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 3) scopul întârzierii îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 4) scopul grăbirii îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 5) scopul îndeplinirii unei acțiuni contrar obligațiilor de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 6) scopul obținerii de la autorități a unei distincții; 7) scopul obținerii de la autorități a unei funcții; 8) scopul obținerii de la autorități a unei piețe de desfacere; 9) scopul obținerii de la autorități a unei oarecare decizii favorabile. Pentru aplicarea răspunderii în conformitate cu art. 325 Cod penal, nu este obligatoriu ca acest scop să fie realizat.

Subiectul infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Artur Butucel să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Artur Butucel a comis infracțiunea cu vinovăție.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Artur Butucel și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

Individualizarea pedepsei inculpatului

De către acuzatorul de stat Alexandru Morgun, în dezbaterile judiciare, a fost solicitată recunoașterea inculpatului Artur Butucel vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 50000 lei.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Potrivit art. 8 din Codul penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Prevederile art. 325 alin. (1) din Codul penal, *în vigoare la data săvârșirii infracțiunii*, stabilesc pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Infracțiunea incriminată inculpatului Artur Butucel, *reieșind din pedeapsa prevăzută de lege la momentul pronunțării sentinței*, raportată la art. 16 alin. (2) Cod penal, se atribuie la categoria celor ușoare.

În conformitate cu art. 76 din Codul penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului Artur Butucel, instanța de judecată nu a reținut.

În conformitate cu art. 77 din Codul penal, circumstanțe agravante, în privința inculpatului Artur Butucel, instanța de judecată nu a reținut.

Reieșind din cele menționate, având în vedere opțiunea acuzatorului de stat, personalitatea inculpatului, și anume că la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu are antecedente penale, luându-se în considerare și scopul pedepsei, instanța va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, o pedeapsă cu amendă mai aproape de limita minimă și anume în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 50 000 lei.

Subsecvent, reieșind din prevederile art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, instanța menționează că inculpatul Artur Butucel este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Măsura preventivă

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului, până când sentința va deveni definitivă.

Prin ordonanța procurorului din 31 martie 2025 a fost aplicată față de inculpatul Artur Butucel, măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile, care a încetat de drept.

Reieșind din faptul că măsura preventivă aplicată față de inculpatul Artur Butucel a încetat de drept și având în vedere că a fost adoptată soluția aplicării față de inculpatul Artur Butucel a unei pedepse sub formă de amendă, instanța de judecată consideră inoportun ca față de acesta, la adoptarea sentinței să fie aplicată o măsură preventivă pentru asigurarea executării sentinței.

Soarta corpurilor delict

Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13), art. 397 alin. (3) și art. 162 din Codul de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delict.

În acest sens, se atestă că prin ordonanța din 25 martie 2025 (f.d.32) au fost recunoscute în calitate de corp delict – reprezentând obiectul material infracțional, utilizat pentru săvârșirea infracțiunii: 4 (patru) bancnote cu valoare nominală de 10 euro, cu seriile și numerele RB0895984448, VB3461075632, RB1152113801 și FA3720960153. Ele au fost transmise la păstrare instituției specializate (f.d.32).

Acuzatorul de stat a solicitat confiscarea specială a mijloacelor bănești recunoscute corpurile delict, reprezentând obiectul material infracțional.

Potrivit prevederilor art. 106 din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). Alin. (2), sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Instanța, în condițiile art. 106 din Codul penal, în coroborare cu art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, consideră necesar ca corpurile delict, 4 (patru) bancnote cu valoare nominală de 10 Euro, din momentul devenirii definitive a sentinței, să fie confiscate în folosul statului, întrucât au fost folosite la comiterea infracțiunii.

La caz, instanța de judecată reține că corpul delict, și anume înregistrările video pe suport DVD-R (f.d.17), în conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1) pct. 5) - urmează a fi atașate la dosar pe tot termenul păstrării acestuia.

Cheltuieli judiciare

În cadrul procesului penal, acuzatorul de stat nu a invocat suportarea a careva cheltuieli pentru instrumentarea cauzei penale.

În contextul celor enumerate supra, în conformitate cu prevederile art. 10, 64 și art. 325 alin. (1) din Codul penal, art. 341, 384, 385, 389, 392-395 și art. 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Butucel Artur Nicolae se recunoaște vinovat și se condamnă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și i se stabilește acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 50 000 (cincizeci mii) lei.

Se explică inculpatului Butucel Artur Nicolae că potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care sentința devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpurile delictelor, 4 (patru) bancnote cu valoare nominală de 10 euro fiecare, cu seria și numărul RB0895984448, VB3461075632, RB1152113801 și FA3720960153, care se păstrează la Serviciul Fiscal de Stat, din momentul devenirii definitive a sentinței, în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul penal, se confiscă prin trecerea în proprietatea statului.

Mijlocul de probă, înregistrările video pe suport DVD-R (f.d.17), rămâne atașat la dosar pe tot termenul păstrării acestuia.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței, judecătorul /semnătura/
CIUBOTARU

Eugeniu

Copia corespunde originalului, judecătorul
CIUBOTARU

Eugeniu